

A budapesti virágbörze

(Saját tudósítónktól.) A budapesti piacon valóságos börze van a virágkereskedelem lebonyolítására. Husvét előtt, a nagyhéten indul meg a szezon s a tavaszi díszben pompázó utcákat ellepik a virágárus leányok, nénikék és sváb leányok. Talán nem érdek nélkül való, ha elmondjuk, hogyan jutnak ezek a virághoz.

A központi vásárcsarnok közepső keresztfolyosójára este érkezik az áru, amelyet hajnalig elrendeznek a termelők és közvetítők. Reggel, négy óra előtt kezdődik a vásár, a börze. A folyosót ellepik az utcai árusok s kosarankint vásárolják napi szükségleteiket.

Urasági kertekből, vidéki kertésztelepekről szerzett virághalmok között a Budapest környékén virágtermeléssel foglalkozó gazdák áruja is ott illatozik a börzén. A virág legnagyobb kontingensét, hazai virágnylás idején, Pomáz, Csobánka szorgalmas lakói nyújtják, egykori szőlőjűkben és szántóikon rózsát, violát termelve. A sváb férfiak, kik virágos kosaraikkal szerteláthatók az utcán, jórészt szintén a virágbörzén szerzik be portékájukat, pedig a nagyközönség azt hiszi, hogy saját termésüket árusítják.

Legföljebb egy óra alatt elkél mind a virág a börzén. Szenvedelmes alkudozás pattog ez alatt s az utcai virágárusok, akik oly szigorúan szabott áron árulnak itt ellágyulva mérlegelik a portékát és körömszakadtáig alkuszna. Filléért folyik a hangos disputa; lebecs mérlük az árut, melyet egy óra múltán nekipirulva dicsérnek vevők előtt, de nyomban megtörténik az egyezés, mihelyt más árus sandít rá az alku tárgyára. Akkor rohan zsákmányával az utcai árus,

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

712.26

Hely

Idő

"1914"

Személy

Helyszám

Szerző

Cím Bpesti virágbörze.

Forrás:

Esti újság

Bp.

1914 VII/28

Hely

(Idő)

(Köt. v. füz.)

hogy kiválogassa portékáját, mire megindul az utca forgalma.

Hát bizony sok a selejtes abban, mit az előttünk ismeretes virágárus nénék vásárolnak börzójükön. Egy éjjelen át kosárba gyümöszölve feködött az áru s jött rázós szekéren. Megfonnyadt és összetöredezett, ha meg eső járt a földjén, megposhadt. Az a nagy különbség tehát, ami az utcai árusok árai és a termelők árai közt van, erősen megfogyaokzik azzal a mennyiséggel, amit vett virágjaiból kénytelen elhajtani az árus. Hisz ő jóformán „zsákban macskát“ vásárol, mert hajtja a börze forgataga, az alku gyorsan kell végeznie, a portékát nem ér rá darabszámra megvizsgálni. Töle pedig csak válogatott, ép, teljes nyilásu virágot vesz a közönség.

Más a börze képe abban a szezonban, amikor még csupa importált virág járja utcáinkon. A börze eloszlik olyankor a központi vásárcsarnok közelében, a Belváros déli részében lakó virágnagykereskedők pincéiben. Van ezek közt több, amelyik két-három évtizede látja el külföldi virággal az utcai árusokat s általuk Budapest közönségét. Az előkelőbbje csak virágüzletekkel van összeköttetésben, a másik csak vidéki üzleteknek szállítja az olasz és francia Riviéra virágait, a legtöbb virágnagykereskedő azonban

börzét tart a piaci és utcai árusok számára is.

Ami vágott virág van télen utcáinkon, mind ezekből a belvárosi virágbörzéből kerül ki. Kora reggel megjelennek ott a piaci és utcai virágárusok és szorongva lesik az árakat. Előttük a portéka, váltogatni lehet. Már mint a fajtában, de nem a minőségben. Tücatonkint, csomónkint, ki mit keres, megkapja, de hogy a vásárja kiadós-e, majd csak a posztján tudja meg. A kosarankint vagy csomónkint vett virág ugyanis megint csak amolyan lutrizás.

Helybeli kertészeink persze igen kevés hasznát látják télen s tavaszon a közönség virágkedvelésének. Tavaszi vágott virágot nem termelnek. Ebben megakadályozza őket klimánk. A budapesti kertészeknek pelargóniát kell termelniök százezer tövenkint és lesniök a nyarat, amely szóhoz juttatja őket is. Ezen a nyáron azonban olyan virágtalan a *Virágos Budapest*, hogy a termelt muskátli nagy része a kertészek nyakán maradt.